

Ordføreren (Bomholt): Om selve Lovforslagets Form og Indhold har der ikke været Uenighed i det nedsatte Udvalg, og for saa vidt kunde Forslaget have været gennemført for allerede en Maaned siden. Forskellige Medlemmer af Udvalget ønskede imidlertid at benytte den givne Lejlighed til en nærmere Undersøgelse af Forhold, der har Sammenhæng med Naturfredningslovens § 31, Fredningsplaner, og § 25, Bebyggelse i Nærheden af Skovbryn.

Disse Paragraffer indførtes i Naturfredningsloven af 1937 med alle de fire store Partiers Tilslutning, og man var dengang fra alle Sider klar over, at der herigennem indførtes Bestemmelser af overordentlig Værdi for Bevarelsen af den landskabelige Skønhed og den sunde Balance mellem bymæssig Bebyggelse og ubebyggede Naturomraader. Men ret naturligt maa der i de første Aar, hvor saadanne Bestemmelser, der vedrører et meget stort Antal Mennesker, føres ud i Praksis, opstaa forskellige Misforstaaelser, og Fejlgreb er vel heller ikke udelukket. Det er imidlertid mit Indtryk — og jeg tror hele Udvalgets Indtryk —, at vore Naturfredningsmyndigheder i Almindelighed har udført deres Arbejde paa det store og brogede Arbejdsfelt med Skønsomhed og rolig Forstaaelse. Arbejdet har været præget af en ærlig national Stræben, man har villet sikre det smukkeste mulige Danmark for Efterslægten, og man har villet imødekomme den store Befolknings Trang til Friluftsliv.

I Aaret 1939 har der været flere Fredninger end i noget tidligere Aar under dansk Naturfredningslovgivning, og tilmed meget store Fredninger. Jeg behøver blot at nævne Fredningen af Skagen, Fredningen af Skallingen og Udvidelsen af Ræbild Nationalpark, og selv om der næsten ved enhver Fredning kan være modgaende Interesser og delte Meninger vedrørende Enkeltheder, maa det dog siges, at Fredningsarbejdet er mødt med Forstaaelse fra alle Sider i Folket.

Det skulde ogsaa være muligt at gennemføre de store Fredningsplaner i Henhold til § 31 paa en Maade, der tilfredsstiller Nationen uden at krænke den enkelte, men naturligvis er den Opgave, der først skal løses, den Opgave, der nu er taget op — en Fredningsplan for de grønne Omraader, der endnu findes i Storkøbenhavns Omkreds —, af en særlig vanskelig Karakter. Storbyen er jo i stadig Udvikling, og Befolkningens Behov for Folkeparker, Badestrande o. s. v. er ikke et for alle Tider fastlagt Behov. Det er nødvendigt at

gennemføre Fredningen, efterhaanden som Udviklingen kan overses, og efterhaanden som Midlerne kan fremskaffes, og det er forstaaeligt for saa vidt, at der her og der i Grundejerkrædse opstaaer visse Utaalmodighedsstemninger. Det maa i Sandhedens Interesse siges, at Antallet af Klager har været ringe i Forhold til Antallet af Sager, og det er kun godt, at der er dannet en Forening for de grønne Omraader, en Forening, der kan bidrage *sit* til en fornuftig Afvikling af de Klager, der maatte opkomme.

Fra enkelte Sider i Udvalget har der været fremsat Ønske om at tidsbegrænse Fredningsplanernes Varighed til 5, højst 10 Aar, men Udvalget som Helhed har ikke kunnet tiltræde dette Synspunkt. Det vil efter min og fleres Opfattelse være urigtigt at gennemføre en saa omfattende Fredning i forceret Tempo, ikke mindst af økonomiske Grunde — de vejer i Tiden meget haardt til —, men ogsaa ud fra det Synspunkt, at for hastige Dispositioner kan føre til Fejlgreb.

For imidlertid at imødekomme de Ønsker, der i den omtalte Retning har været fremme, har den højtærede Statsminister i en Skrivelse, der er aftrykt som Bilag, udtalt, at det vil være muligt med passende Mellemløb at revidere den for de grønne Omraader gældende Fredningsplan f. Eks. hvert fjerde Aar. Udvalget ser gerne en saadan Ordning gennemført. Den højtærede Statsminister har ligeledes udtalt, at det ikke er udelukket, at der i Tiden mellem de faste periodiske Revisioner kan foretages begrænsede Revisioner, dersom der fremsættes Ønske derom over for Statsministeriet.

Den enkelte private Ejer kan allerede under de nuværende Forhold i Henhold til Lovens af 13. April 1938 kræve Fredningssag rejst, men ud over denne Ordning kan de private Ejere i Fremtiden henvende sig direkte til Statsministeriet om Løsgørelse af Arealer for Fredningsbaandet, og en saadan Henvendelse kan i givet Fald give Anledning til Ændring af Fredningsplanen for det paagældende lokale Omraade. Det er vel i det hele taget rimeligt, at den store Fredningsplan realiseres stykkevis, og at der saa vidt gørligt tages Hensyn til aktuelle Ønsker.

Der har i Udvalget været fremsat Ønske om at faa de private Ejere repræsenteret ved de Forhandlinger, der maa føres i Anledning af Revision af Fredningsplaner. Ministeriet har hertil svaret, at der ved de generelle Revisioner vil blive givet de pri-